

Sygn. akt XXVI GC 518/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XXVI Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Dorota Brodziak

Protokolant : aplikant radcowski Konrad Gałka

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2012 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (poprzednia nazwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością)

przeciwko T. L. i M. L.

o zapłatę

I. umarza postępowanie ponad kwotę 27.217,45 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza solidarnie od T. L. i M. L. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 7.406,02 zł (siedem tysięcy czterysta sześć złotych dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XXVI GC 518/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 stycznia 2009 r. (data stempla pocztowego k. 35) powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (dalej: (...) sp. z o.o.) domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych T. L. i M. L. kwoty 129.028,35 zł, obejmującej kwotę 123.862,35 zł tytułem należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 12 marca 2007 r. oraz kwoty 5.166 zł tytułem zasądzonych już kosztów procesu oraz zasądzenia kosztów tego procesu według norm przepisanych. Uzasadniając swoje roszczenie powód wskazał, iż nakazem zapłaty z dnia 11 marca 2008r. Sąd Okręgowy w Krakowie (...) w sprawie o sygn. akt IX GNc 61/08 nakazał, aby spółka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M., obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą M. (dalej: (...) sp. z o.o.) zapłaciła na jego rzecz kwotę 123.862,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 12 marca 2007 r. oraz kwotę 5.166,00 zł tytułem kosztów procesu. Nakaz ten został opatrzony klauzulą wykonalności. Kwoty te nie zostały przez spółkę zapłacone, a prowadzone przez komornika sądowego postępowanie egzekucyjne wobec (...) sp. z o.o. zostało umorzone z uwagi na bezskuteczność egzekucji. Odpowiedzialność pozwanych: T. L. i M. L. – członków zarządu spółki (...) sp. z o.o., powód oparł na podstawie art. 299 k.s.h.. (k. 2-5).

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 10 czerwca 2009r. w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. XVI GNc 74/09 tutejszy Sąd nakazał, aby pozwani T. L. i M. L. zapłacili solidarnie powodowi (...) sp. z o.o. kwotę 129.028,35 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 123.862,35 zł od dnia 12 maja 2007r. do dnia zapłaty. (k.49)

W skutecznie wniesionym sprzeciwie z dnia 8 lipca 2009r. pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na ich rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu. Argumentując swoje stanowisko podnieśli po pierwsze, że powód nie wykazał, że egzekucja przeciwko (...) sp. z o.o. jest bezskuteczna, gdyż nie udowodnił, że prowadzone postępowanie egzekucyjne było skierowane do całego majątku spółki. Tym samym zarzucili, że egzekucja przeciwko (...) sp. z o.o. prowadzona była w sposób nieprawidłowy. Po drugie, pozwani podnieśli, że brak było podstaw do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Po trzecie, wskazali, iż mimo niezgłoszenia ww. wniosku powód nie poniósł szkody. (k.53-56)

Odpowiadając na powyższe powód wskazał, iż wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko (...) sp. z o.o. zawierał wszelkie możliwe sposoby egzekucji włącznie ze zleceniem poszukiwania majątku i wezwaniem dłużnika do złożenia wyjaśnień. Z uwagi na dokonane przez powoda przedegzekucyjne ustalenia, że nieruchomości, w ramach której (...) sp. z o.o. prowadziła działalność, nie jest jej własnością, egzekucję skierowano do ruchomości i innych praw majątkowych. (k.75-79).

W piśmie z dnia 2 września 2009r. pozwani podnieśli, że podstawą żądania zapłaty od (...) sp. z o.o. było poręczenie zobowiązania dłużnika głównego D. D. (1), wobec którego powód wytoczył niezależne powództwo. Dodali, że (...) sp. z o.o. wszczęła już egzekucję przeciwko dłużnikowi głównemu z jego nieruchomości. Pozwani zawnioskowali o przeprowadzenie dowodu z akt postępowania w sprawach przeciwko dłużnikowi głównemu o sygn. IX GNc 61/08 i KM (...). (k.83-85)

W piśmie z dnia 22 września 2009r. powód nie zaprzeczył, że jego wierzytelność była zabezpieczona zarówno przez spółkę (...) sp. z o.o. jak i przez D. D. (1). Nie zaprzeczył także, że prowadzi egzekucję przeciwko dłużnikowi głównemu. (k.108)

Wyrokiem z dnia 9 lipca 2010r. w sprawie o sygn. akt XVI GC 544/09 Sąd Okręgowy w Warszawie (...) zasądził solidarnie od pozwanych M. L. i T. L. na rzecz powoda kwotę 129.028,35 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 123.862,35 zł od dnia 12 maja 2007r. do dnia zapłaty oraz kwotę 9.452 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. (k.133)

Na skutek apelacji pozwanych wyrokiem z dnia 25 maja 2011 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie o sygn. akt I Aca 26/11 uchylił ww. wyrok Sądu Okręgowego i sprawę przekazał temu Sądowi do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny wskazał, iż zasadnymi okazały się zarzuty pominięcia wniosków dowodowych pozwanych tj. przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego na okoliczność stanu majątkowego spółki oraz dowodu z dokumentów z akt komorniczych sprawy przeciwko dłużnikowi głównemu.

W postępowaniu ponownym, toczącym się obecnie pod sygn. akt XXVI GC 518/12, powód (...) sp. z o. o., obecnie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (dalej: (...) sp. z o.o.) na rozprawie w dniu 19 grudnia 2011r. na skutek zapłaty dokonanej przez dłużnika głównego po wytoczeniu powództwa, częściowo cofnął pozew wobec pozwanych wraz z częściowym zrzeczeniem się roszczenia i wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych solidarnie kwoty 27.217,45 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2009r. do dnia zapłaty i zasądzenie kosztów procesu. Na ww. rozprawie strona pozwana oświadczyła, iż nie kwestionuje, że istniały podstawy do ogłoszenia upadłości. (k.266-267, k.260-263)

W piśmie z dnia 2 stycznia 2012r. pozwani podnieśli, iż zapłata przez dłużnika głównego kwoty 140.400 zł tytułem części roszczenia nastąpiła na podstawie ugody, w której (...) sp. z o.o. zrzekła się w całości roszczenia wobec dłużnika głównego zwalniając go w reszty długu, gdyż po zapłacie ww. kwoty skierowała wniosek o umorzenie wobec niego egzekucji. W konsekwencji spowodowało to wygaśnięcie długu dłużnika głównego, a zatem także jego poręczyciela (...) sp. z o.o. (k.269-272).

Na terminie rozprawy w dniu 21 czerwca 2012 r., bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w sprawie, powód wniósł o zasądzenie kwoty po ograniczeniu powództwa, pozwani zaś o jego oddalenie w całości. Pozwani cofnęli wnioski dowodowe z pisma z dnia 2 stycznia 2012 roku, a także wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. (k. 292).

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Okręgowy (...) w K.dnia 11 marca 2008 roku w sprawie o sygn. akt IX GNC 61/08 nakazano, aby (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w M.zapłaciła na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w K.kwotę 123.862,35 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2007 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5.166 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Wyrokowi temu nadano w dniu 26 maja 2008r. roku klauzulę wykonalności.

(okoliczność bezsporna potwierdzona dowodem z dokumentu: nakazem zapłaty k.19)

Podstawą żądania zasądzonej powyższym nakazem zapłaty kwoty było poręczenie zobowiązania dłużnika głównego D. D. (1) (obecnie D. W. wobec zmiany nazwiska) przez poręczyciela (...) sp. z o.o. wobec wierzyciela (...) sp. z o.o.

(okoliczność bezsporna)

Spółka (...) sp. z o.o. od dnia 24 kwietnia 2008r. w KRS figuruje jako (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

(okoliczność bezsporna potwierdzona dowodem z dokumentu: odpisem pełnym z KRS (...) k.20-27).

Wnioskiem z dnia 11 lipca 2008r. wierzyciel (...) sp. z o.o.wszczął przeciwko dłużnikowi (...) sp. z o.o.egzekucję kierując ją do ruchomości znajdujących się w siedzibie dłużnika oraz innych ruchomości, z dochodów i innych środków majątkowych. Z uwagi na dokonane w toku postępowania ustalenia, postanowieniem z dnia 30 grudnia 2008 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Grodzisku Mazowieckim umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie KM (...) prowadzone z wniosku (...) sp. z o.o.przeciwko (...) sp. z o.o., a to wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

(dowód: wniosek k.81-82, postanowienie k.28)

Odrębnym wnioskiem w sprawie KM (...) wierzyciel (...) sp. z o.o.wszczął przeciwko dłużnikowi głównemu D. D. (1)egzekucję o zaspokojenie należności wynikającej z poręczonego zobowiązania, kierując ją do nieruchomości dłużnika głównego.

(okoliczność bezsporna)

W dacie powstania jak i wymagalności zobowiązania (...) sp. z o.o. (obecnie: (...) sp. z o.o.) wobec (...) sp. z o. o. stwierdzonego ww. nakazem zapłaty, a wynikającego z poręczenia długu D. D. (1), członkami zarządu dłużnej spółki byli: M. L. i T. L.

(dowód: odpis pełny z KRS (...) k.20-27)

Z uwagi na bezskuteczność egzekucji wobec spółki, pismami z dnia 8 stycznia 2009 roku (...) sp. z o.o. wezwała na podstawie art. 299 k.s.h. M. L. oraz T. L. do zapłaty kwoty 123.862,35 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2007r. oraz kwoty 5.166 zł tytułem zwrotu kosztów procesu zasądzonych prawomocnym nakazem zapłaty Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 11 marca 2008 roku.

(dowód: wezwania z dowodami nadania k.29-34)

M. L. i T. L. pomimo wezwania nie zapłacili żądanej kwoty.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 19 listopada 2009r. dłużnik główny D. D. (1) (obecnie D. W.) zawarł z wierzycielem (...) sp. z o.o. ugodę, mocą której wierzyciel zobowiązał się wobec dłużnika głównego do cofnięcia wniosku egzekucyjnego i złożenia oświadczenia o wyrażeniu zgody na wykreślenie hipoteki z zajętej nieruchomości dłużnika w zamian za zapłatę przez dłużnika kwoty 140.400 zł tytułem całkowitej spłaty długu. W dniu 9 grudnia 2009r. kwota ta została wpłacona na konto (...) sp. z o.o.

(dowód: zeznania świadka D. W. k. 292, ugoda k.274-275 potwierdzenie przelewu k.264)

Spółka (...) sp. z o.o. od dnia 26 kwietnia 2010r. w KRS figuruje jako (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

(dowód: odpis aktualny z KRS (...) k.212-216)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, wymienionych w podstawie faktycznej rozstrzygnięcia, których treść, prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania ani też nie wzbudziła zastrzeżeń Sądu w tym zakresie. Nie ma przy tym znaczenia fakt, iż niektóre z dokumentów były złożone w kserokopiach, skoro żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka D. W.(poprzednio: D.) słuchanego na okoliczność treści ustaleń towarzyszących zawarciu ugody z dnia 19 listopada 2009r. Świadek w sposób nie budzący zastrzeżeń wskazał, iż podpisanie ugody i zrealizowanie warunków w niej zawartych zakończyło definitywnie sprawę pomiędzy nim a (...) sp. z o o. w zakresie spraw sądowych i egzekucyjnych. To zaś jego twierdzenie nie stoi w opozycji z samą treścią dokumentów w postaci: ugody jak i potwierdzenia przelewu.

Wobec cofnięcia przez pozwanych na rozprawie w dniu 21 czerwca 2012 roku wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, Sąd nie przeprowadził tego dowodu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie był fakt powstania wierzytelności powoda względem (...) sp. z o.o. wynikającej z poręczenia przez tę spółkę długu D. D. (1), a stwierdzonej prawomocnym nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Okręgowy w Krakowie. Niekwestionowany był także fakt prowadzenia przez powoda zarówno wobec dłużnika głównego D. D. (1) jak i wobec poręczyciela długu (...) sp. z o.o. egzekucji zmierzającej do zaspokojenia tego samego długu. Poza sporem był także fakt, pełnienia zarówno przez M. L. jak i T. L. funkcji członków zarządu (...) sp. z o.o. w okresie, w którym owa wierzytelność powstała i stała się wymagalna. Choć pozwani początkowo kwestionowali istnienie podstaw do zgłoszenia wniosku o upadłość (...) sp. z o.o., to ostatecznie odstąpili od swojego stanowiska w tym zakresie wskazując, iż nie kwestionują powyższego. Pozwani początkowo także zakwestionowali fakt wykazania przez powoda bezskuteczności egzekucji wobec (...) sp. z o.o. wskazując na jej ograniczony zakres oraz fakt nieistnienia po stronie powoda szkody pomimo nie zgłoszenia przez członków zarządu wniosku o ogłoszenie upadłości.

Na skutek jednak ujawnienia w toku procesu bezspornej okoliczności w postaci prowadzenia przez powoda egzekucji wobec dłużnika głównego, a także ujawnienia faktu zawarcia z nim ugody, spór skoncentrował się w istocie na kwestii oceny znaczenia dokonanej przez niego zapłaty kwoty 140.400 zł tytułem spłaty zobowiązania wynikającego z zawartej ugody, a także oceny treści i skutków tejże ugody dla dłużnika głównego, a w konsekwencji i dla poręczającej jego dług (...) sp. z o.o., a zatem i dla odpowiedzialności członków zarządu na podstawie art. 299 k.s.h.

Zgodnie z art. 299 k.s.h., stanowiącym podstawę prawną niniejszego powództwa, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. W myśl zaś § 2 art. 299 k.s.h. członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo

niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

Wskazać należy, iż odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ma charakter swoistej odpowiedzialności odszkodowawczej, której celem jest zagwarantowanie wierzycielom spółki dodatkowej ochrony w wypadku, gdy egzekucja wszczęta przeciwko spółce nie doprowadziła do zaspokojenia ich wierzytelności z powodów zawinionych przez członków zarządu spółki. Zatem, odpowiedzialność ta jest skutkiem i pewnego rodzaju sankcją za doprowadzenie spółki do upadłości, która w rezultacie uniemożliwiła jej wierzycielom ściągnięcia należnych im wierzytelności. Z powyższego wynika, że odpowiedzialność ta ma deliktowy charakter.

Zważywszy na to, wierzyciel dochodzący roszczenia na podstawie art. 299 k.s.h. musi wykazać jedynie dwie okoliczności: istnienie zobowiązania spółki oraz bezskuteczność egzekucji wobec spółki. Analiza akt sprawy nie nasuwa wątpliwości co do tego, że obie z tych okoliczności zostały wykazane przez powoda w pierwszej fazie niniejszego procesu. Po pierwsze, bowiem istnienie zobowiązania spółki wykazane prawomocnym tytułem wykonawczym w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Krakowie z dnia 11 marca 2008 roku (IX GNC 61/08) co do kwoty należności głównej 123.862,35 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2007 roku oraz kosztów procesu w kwocie 5.166 zł nie zostało początkowo zakwestionowane. Po drugie, zaś bezskuteczność egzekucji wykazana postanowieniem komornika z dnia 30 grudnia 2008 roku o umorzeniu egzekucji, nie została skutecznie podważona przez stronę pozwaną. Wskazać przy tym należy, iż powód odpowiadając na zarzut pozwanych o ograniczeniu egzekucji tylko do niektórych składników majątku, przedłożył do akt wniosek egzekucyjny, z którego bezspornie wynika, iż egzekucja skierowana była do całości możliwego do ustalenia majątku oraz zawierała także wniosek o wysłuchanie dłużnika. Jednocześnie, pozwani nie wskazali na istnienie jakiegokolwiek składnika majątku (...) sp. z o.o., z którego wierzyciel mógłby się zaspokoić prowadząc względem niego egzekucję. Pozwani w tym zakresie ograniczyli się jedynie do prostej negacji nie przywołując żadnych dowodów na istnienie jakiegokolwiek innego, nie objętego egzekucją, składnika majątku, z którego wierzyciel mógłby się zaspokoić. Zważywszy na powyższe uznać należało, iż bezskuteczność egzekucji została wykazana wskazanym wyżej postanowieniem komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec (...) sp. z o.o.

Z uwagi jednak na ujawnione w toku postępowania nowe okoliczności w postaci zapłaty części długu przez dłużnika głównego w wykonaniu zawartej przez niego z wierzycielem ugody, istnienie wierzytelności początkowo wykazanej ww. prawomocnym nakazem zapłaty, zostało skutecznie podważone. Ujawnienie, bowiem w toku postępowania podstaw zasądzenia ww. wierzytelności wynikającej z poręczenia cudzego długu oraz ugody zawartej przez powoda z dłużnikiem głównym i jej znaczenie dla poręczyciela tj. (...) sp. z o.o. miało zasadniczy wpływ na ustalenie zakresu odpowiedzialności poręczyciela i istnienia jego długu.

Zgodnie z art. 876 § 1 k.c., przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Stosownie, zaś do treści art. 879 § 1 k.c., o zakresie zobowiązania poręczyciela rozstrzyga każdorazowy zakres zobowiązania dłużnika.

Z powyższego wynika, że zakres odpowiedzialności poręczyciela ma akcesoryjny charakter. W konsekwencji odpowiedzialność poręczyciela nie może sięgać dalej niż odpowiedzialność dłużnika. Zakres odpowiedzialności poręczyciela jest taki, jak dłużnika głównego. O ile czynności prawne dokonywane przez dłużnika z wierzycielem po udzieleniu poręczenia nie mogą zwiększać w żaden sposób zakresu odpowiedzialności poręczyciela, co wynika wprost z art. 879 § 2 k.c., o tyle dopuszcza się skuteczność czynności odwrotnych, uszczuplających zakres odpowiedzialności dłużnika. Poręczyciel zatem, może się powołać na czynność prawną, która zmniejsza jego zobowiązanie.

Z uwagi na powyższe, nie ma przeszkód by pozwani jako członkowie zarządu (...) sp. z o.o. – poręczyciela długu D. D. (1), odpowiedzialni co do zasady za jej zobowiązania, powoływali się na czynność prawną dokonaną pomiędzy dłużnikiem głównym a wierzycielem – (...) sp. z o.o.(powodem), bowiem zakres owej odpowiedzialności poręczyciela zależy od odpowiedzialności tego dłużnika głównego. Nie ulega wątpliwości, że ugoda zawarta w dniu 19 listopada 2009 roku pomiędzy D. D. (1)(dłużnikiem głównym) a (...) sp. z o.o.(wierzycielem), po stwierdzeniu istnienia wierzytelności (...)

sp. z o.o.względem poręczyciela – (...) sp. z o.o.stanowi taką właśnie czynność prawną, która wpływa bezpośrednio na sytuację poręczyciela i zakres jego odpowiedzialności. Analizując literalną treść podpisanej umowy, zważywszy także na cel umowy jako czynności prawnej należy dojść do wniosku, iż strony w zakresie istniejącego między nimi zobowiązania poczyniły obopólne ustępstwa. I tak, D. D. (1) będąc względem (...) sp. z o.o.dłużnikiem w zakresie kwoty 124.012,64 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 lutego 2007r. i kwoty 5.168 zł tytułem kosztów procesu zobowiązał się do zapłaty na rzecz (...) sp. z o.o.kwoty 140.400 zł w zamian za to, że wierzyciel cofnie wniosek egzekucyjny wobec niego oraz złoży oświadczenie o wyrażeniu zgody na wykreślenie hipoteki obciążającej jego nieruchomości. Choć strony nie wypowiedziały się wyraźnie co do kwestii pozostałego do zapłaty długu (w zakresie przewyższającym kwotę 140.400 zł) to treść postanowień umowy nie nasuwa wątpliwości, że umowa stanowiła dążenie do zakończenia wszelkich rozliczeń między jej stronami, a zatem zawierała w sobie dorozumiane zwolnienie z pozostałej części długu. Z uwagi na te jednak rozbieżności stron postępowania w zakresie rozumienia treści tak zawartej umowy, Sąd przesłuchał na okoliczność treści jej ustaleń świadka D. W.(poprzednio D.) stronę tej umowy, który ponad wszelką wątpliwość potwierdził, że umowa wobec wypełnienia jej warunków (dokonania zapłaty kwoty 140.400 zł) zakończyła wszelkie spory między stronami w zakresie wskazanego w niej zobowiązania. Stanowiła zatem, definitywne rozliczenie długu. Nie ulega także wątpliwości, iż dług wykazany w umowie stanowił dług główny w stosunku do akcesoryjnego długu (...) sp. z o.o.względem (...) sp. z o.o., czemu nie zaprzeczył sam powód. Z tego względu, zakres odpowiedzialności D. D. (1) ukształtowany niejako na nowo w wyniku umowy, przekładał się automatycznie na zakres odpowiedzialności poręczyciela jego długu. Skoro, zatem dłużnik główny spłacił swój dług, choćby jego część, a w pozostałej części został z niego zwolniony przez wierzyciela, to jego zobowiązanie wygasło względem wierzyciela. Wygasło zatem, i zobowiązanie poręczyciela względem wierzyciela na skutek zaspokojenia jego w całości. Powyższe potwierdza także akceptowany przez niniejszy skład pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 29 listopada 2001 roku w sprawie V CKN 528/00 (LEX 52763), zgodnie z którym, „przesądzenie w procesie, iż dłużnik zwolniony został z długu, z uwagi na to, że wierzyciel uzyskał zaspokojenie z majątku dłużnika, pociąga za sobą zwolnienie w tym zakresie od odpowiedzialności także poręczyciela tego długu”. W przeciwnym, bowiem razie wierzyciel, mógłby być bezpodstawnie wzbogaconym. W tym kontekście, nie może być mowy o istnieniu jakiegokolwiek zobowiązania poręczyciela wobec wierzyciela, za które mieliby odpowiadać członkowie zarządu (...) sp. z o.o., bowiem wierzyciel na skutek ww. umowy zaspokoił swoją wierzytelność z majątku dłużnika głównego, a zatem jego dług wygasł i pociągnął za sobą wygaśnięcie długu poręczyciela względem wierzyciela.

W tych okolicznościach stwierdzić należy, iż nie została wykazana podstawowa pozytywna przesłanka odpowiedzialności członków zarządu z art. 299 k.s.h. w postaci istnienia zobowiązania (...) sp. z o. o. jako poręczyciela. Z tego względu nie ma potrzeby odnoszenia się do podniesionego przez pozwanych w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutu nieponiesienia przez wierzyciela (powoda) szkody pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości jako okoliczności wyłączającej odpowiedzialność z art. 299 k.s.h..

Z uwagi na dokonaną w dniu 9 grudnia 2009r. przez D. D. (1) wpłatę kwoty 140.400 zł po wytoczeniu niniejszego powództwa oraz oświadczenie powoda (...) sp. z o.o. (poprzednio (...) sp. z o.o.) o cofnięciu pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia co do ww. kwoty, Sąd umorzył postępowanie ponad kwotę 27.217,45 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 grudnia 2009r. do dnia zapłaty, do której to powód ograniczył swoje żądanie, co znalazło wraz w punkcie pierwszym wyroku. W punkcie zaś drugim wyroku, Sąd oddalił powództwo w pozostałej części tj. w zakresie kwoty 27.217,45 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 grudnia 2009r. z uwagi na przytoczoną wyżej argumentację w zakresie wygaśnięcia zobowiązania poręczyciela ((...) sp. z o.o.). Wobec wygaśnięcia zobowiązania (...) sp. z o.o. członkowie jej zarządu nie mogą odpowiadać za nieistniejące już zobowiązanie.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie trzecim wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. stosunkowo rozdzielając obowiązek ich ponoszenia w stopniu w jakim każda ze stron przegrała niniejszy proces. Z uwagi na fakt, iż zapłata długu przez dłużnika głównego nastąpiła po wytoczeniu niniejszego powództwa przeciwko członkom zarządu, uznać należało, iż (...) sp. z o.o. miała powód do tego, by wytoczyć powództwo przeciwko nim, a zatem w tym zakresie, co do umorzonej kwoty należało uznać powoda za wygrywającego proces w 79% (stosunek żądanej kwoty: 129.028,35 zł do kwoty wynikającej z umorzenia: 101.810,90 zł). Co do kwoty, zaś 27.217,45 zł, a zatem w 21% wygrywającymi

są pozwani. Na koszty procesu poniesione przez powoda w kwocie 12.769 zł złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 6.452 zł, koszty zastępstwa procesowego w I instancji w kwocie 3.600 zł (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w II instancji w kwocie 2.700 zł (§ 13 ust. 1 pkt 2 ww. rozporządzenia). Na koszty procesu poniesione przez pozwanych w łącznej kwocie 12.769 zł złożyły się: opłata od apelacji w kwocie 6.452 zł koszty zastępstwa procesowego w I instancji w kwocie 3.600,00 zł (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w II instancji w kwocie 2.700,00 zł (§ 12 ust. 1 pkt 2 ww. rozporządzenia). Zatem, łączne koszty procesu wyniosły 25.538 zł. Uwzględniając powyższe zestawienie faktycznie poniesionych przez strony kosztów procesu, należało dokonać ich stosunkowego rozdzielenia w oparciu o wynik postępowania między stronami. I tak, z uwagi na fakt, iż pozwani przegrali proces w 79%, zobligowani są do poniesienia kosztów w kwocie 20.175,02 zł (79% x 25.538 zł) . Ponieważ faktycznie ponieśli ich 12.769 zł, to winni zwrócić powodowi brakującą różnicę tj. kwotę: 7.406,02 zł (20.175,02 zł – 12.769 zł) i tę kwotę zasądzono solidarnie od pozwanych na rzecz powoda. Solidarność odpowiedzialności pozwanych w zakresie kosztów jest konsekwencją solidarności odpowiedzialności z art. 299 k.s.h. stanowiącej podstawę niniejszego powództwa.